Nitky

Vladimír Merta

Rozum? Ten mi říká: „Už jsi toho udělal dost!“
Srdce z posledních sil vzlyká“
Pitomost, pitomost, pitomost, pitomost!“

Co je to napsat generační píseň?
Zahrát a na všechno se vykašlat
A nechat toho, kdo by si ji chtěl poslechnout rád to,
o čem já zpívám, vybojovat

být za zrcadlem zrcadlem
perlou sviním
neuměním
psím žrádlem
být generačním hrdinou
anebo degenerovaným zrádcem
zlatým rouchem, perským šachem, spodním prádlem
neomezeným vládcem

revoluční píseň – teroristka na hondě, tisíc kubíků
v koženém sáčku na holém těle
žlábek mezi prsy ochlazený francouzákem
povídá mi: „Hele, Pepíku
jestli ses celé roky nepřetvařoval, tak jdem!“
a pomohla mi trochu pravým hákem,

sebrala mý prachy
sebrala mi všech no, co mám
nasedl jsem neochotně za ní
přidala plyn
a v první zatáčce mě setřásla
odcházím za horizont
kulhavě jako Chaplin

prázdný parky za ostnatým drátem
kavárny v rekonstrukci – zavřený
pode mnou se otevírá kráter
cíle jsou dány
nitky dálkoměru zkříženy…

Tištěno z pisnicky-akordy.cz Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!